

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/220/2016
Identifikačné číslo spisu:	7714219349
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7714219349.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Q. R., bývajúceho vo G., zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nerudova 9, proti žalovanému Agropotravinárskemu družstvu Malčice, so sídlom v Malčiciach, IČO: 31 713 891, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Brösl, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, v mene ktorej koná JUDr. Alexander Brösl, konateľ a advokát, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 14 C 225/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. apríla 2015 sp. zn. 6 Co 134/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. apríla 2015 sp. zn. 6 Co 134/2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce z 9. januára 2015 č. k. 14 C 225/2014-91, ktorým súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie zakazujúce žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“, v znení účinnom od 1. januára 2015 išlo o ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné z dôvodu, že odvolací súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných skutkových a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia.

3. Žalobca v podanom vyjadrení dovolací súd žiadal, aby dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z.

(ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovaným napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach. Navyše, v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevysla v dovolaní najavo.

9. Pokiaľ žalovaný namietal, že uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Dovoláním napadnuté rozhodnutie spĺňa požadované náležitosti, uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa, stačí, ak v odôvodnení uznesenia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie. Žalovaný teda nedôvodne argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalovaného.

10. Žalovaný napokon tvrdil, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

11. Keďže však žalovaný uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež

ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

12. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci samej bude ďalej konať súd prvej inštancie, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátenie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 262 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.